

Mar Aliyev

(1932)

Mar Aliyev, 14 Temmuz 1932 tarihinde Koçkor ilçesindeki Koçkor köyünde doğdu.

Kırgız Devlet Tıp Enstitüsü'nü 1958'de bitirdi.

1960'tan itibaren "Den sooluk" dergisinin sorumlu katibi, baş redaktörü olarak çalıştı. 10'dan fazla kitabı

yayımlandı. M. Aliyev Kırgız sağlık sektöründe başarılı memur (1982), SSCB sağlık sektörünün emektarı, SSCB Basın-Yayınının Emektarı ünvanları kazandı, SSCB Yazarlar ve Gazeteciler Birliği üyesi oldu. Kırgız Cumhuriyeti Yüksek Şurasının onur belgelerini aldı.

Şiirler

ALAS, ALAS!

Kalkımdın peyli tok bolsun,
Kargaşa oru çok bolsun.
Karan tün salgan adamga,
Kan küygön soğuştoktolsun.
Alas, Alas!

Cırgalga el-cer balkısın,
Cama curt aytsın alkışın.
Coboloñ kırsık çok bolup,
Cıl sayın arça añkısın.
Alas, Alas!

Ergisin emgek, tuu alsın,
El curtum aga kubansın.
Örüş büt ösüp-önügüp,
Ömürgö ömür ulansın.
Alas, Alas!

Kut kaçpay peyli oñolsun,
Kor bolboy baldar torolsun.
El-curtka bolgon cek kördü,
Eski adet takır cogolsun.
Alas, Alas!

Ar dartka daba tabılsın,
Aga büt kesel bağımsın.
Tazarıp aba, büt aalam,
Tabıgat gülzar tagımsın.
Alas, Alas!

Köp bolup suusu müröktün,
Köpölök korkpoy gül öpsün.
Aalamga ornop tıñ zaman,
Açık asman nur töksün.
Alas, Alas!

PERİŞTEM

Çaş süyünü birge tatıp bölüşkөн,
Çakşı menen camandı teñ körüşkөн.
Meeriminen maga kubat, dem kelgen,
Menin nurluu, menin suluu periştem.

Cırgalımsıñ tuş tarabıñ kelişken,
Cıluu sözüñ cürök çerin eritken.
Mezgilimde birge ömür sürüşkөн,
Menin barktuu, menin narktuu periştem.

ALAS, ALAS! ¹

Halkımın gözü tok olsun,
Kargaşa illet yok olsun.
Kara tün örten insana,
Kan yanan savaş durdurulsun.
Alas, Alas!

Refahta halk-yurt erisin,
Dünya alem söylesin alkışını.
Kargaşa kaza yok olup,
Her sene ardıc mis koksun.
Alas, Alas!

Güç alsın emek, ilerlesin,
Halkım yurdun ona sevinsin.
Yayla bütün büyüyüp-gelişip,
Ömre ömür katulsın.
Alas, Alas!

Kut kaçmayıp gönlü düzelsin,
Hor olmayıp çocuklar büyüsun.
Herkesin nefret ettiği,
Eski adet tamamen yok olsun.
Alas, Alas!

Her derde deva bulunsun,
Ona tüm illet boyun eğsin.
Temizlenip hava, tüm alem,
Tabiat çiçek bahçesi takımsın.
Alas, Alas!

Çok olup suyu zemezmin,
Kelebek korkmadan çiçek öpsün.
Dünyaya yerleşip barış zamanı,
Açık gök yüzü nur döksün.
Alas, Alas!

MELEĞİM

Genç aşkı birlikte tadıp bölüşen,
İyi ile kötüyü eşit görüşen.
Şefkatinden bana kuvvet, güç gelen,
Benim nurlu, benim güzel meleğim.

Rahatımsın dört bir yanın gelişen,
Sıcak sözün yürek sıkıntısını gideren.
Zamanımda birlikte ömür sürüşen,
Benim değerli, benim kıymetli meleğim.

1 Alas-alas - kötü ruh ve her tür kötülüğü kovmak amacıyla ardıc dumanıyla tütsüleme.

Könlül kaalap, kögüçköndöy öbüşkön,
Körünüşüñ köödön boydu eritken.
Algan carım, ak baldardın apası,
Ayday, kündöy, appak güldöy periştem.

COLUGA TURGAN KÜNÜ BAR

Bulbuldun mukam ünü bar,
Burulup keleer süyüü bar.
Cooduray karap eki çaş,
Coluga turgan künü bar.
Aşıkka cakkkan bir gül bar,
Aylasın tabaar bal til bar.
Akırı ötöör bir çaştık,
Aytılıp kalaar bir kün bar.
Süylöşö albay bolup zar,
Sürünön cürök caradar.
Ardagım suluu, tilimdi al,
Akaktay tunuk dilim bar.
Aykaşıp turar eki çaş,
Ay, küngö bergis bir tün bar.

ARTI KALDI ÖMÜRDÜN

Otu öçsö da, çoğu öçö elek köñüldün,
Oyunu ötöör cigit menen kelindin.
Adam körsöm ak peyildüü caynagan,
Ak caan bolup kelip ketet tögülgüm.

Calını öçüp, çoğu kaldı kömürdün,
Çaştık ötüp, artı kaldı ömürdün.
"Bereerime kıımız çıgat beşimde",
beşenege cazganı bar teñirdin.

Köbü ketip, azı kaldı ömürdün,
Köödönümdö nazı kaldı teñimdin.
Kee biröölör keyip kalsa karı dep,
Alganıma kelet cigit körüngüm.

KIRGIZ BAR CERDE

Kırgız bar cerde kıımız bar,
Kıyırı öskön ırıs bar.
Ak kalpak salttuu elimdin,
Aldıda tolgon namıs bar.

Kırgız bar cerde komuz bar,
Kıylaga ketken dobuş bar.
Calpı elim caylap caktırgan,
Cayloosu kenen konuş bar.

Kırgız bar cerde ır, kuş bar,
Kır çokuluu kar, muz bar.
Kalkıma kara sanasa,
Kaytpagan katuu kargış bar.

Kalkım bar cerde namıs bar,
Kadırlaş dostor taanış bar.
At tapta anda kamçılöp,
Aldıda dalay carış bar.

Gönlül isteyip, kumrular gibi öpüşen,
Görünüşün beden boyu eriten.
Alan yarım, çocuklarımın annesi,
Ay gibi, güneş gibi, beyaz çiçek gibi meleğim.

BULUŞACAK GÜNÜ VAR

Bülbülün güzel sesi var,
Dönüp gelecek aşk var.
Nur saçıp bakıp iki genç,
Buluşacak günü var.
Aşığın beğeneceği bir çiçek var,
Çaresini bulacak bir dil var.
Sonunda geçecektir bir gençlik,
Konuşamayıp olup muhtaç,
Heybetinden yürek yaralı.
Sevgilim güzel, söz dinle,
İnci gibi duru gönlüm var.
Sarılıp duruyor iki genç,
Aya, güneşe vermez bir gece var.

ARDI KALDI ÖMRÜN

Ateşi sönse de, koru sönmedi gönlün,
Oyunu geçecektir yiğit ile gelinin.
İnsan görürsem iyi kalpli güler yüz,
Sağanak yağmur olup isterim dökülmek.

Alevi sönüp, koru kaldı kömürün,
Gençlik geçip, ardı kaldı ömrün.
"Veresiyeme kıımız çıkar öğleden sonra",
alınına yazanı var Tanrının.

Çoğu gidip, azı kaldı ömrün,
Gönlümde nazı kaldı dengimdin.
Bazıları üzülürse yaşlı diye,
Alanıma isterim yiğit gözükmek.

KIRGIZ VAR YERDE

Kırgız var yerde kıımız var,
Sınırı büyüyen rızk var.
Ak kalpak gelenekli halkımın,
Önünde dolu namıs var.

Kırgız var yerde kopuz var,
Bir çok yere giden sesi var.
Tüm halkım sevip beğenen,
Yaylası geniş konut var.

Kırgız var yerde şiir, kuş var,
Dik tepeli kar, buz var.
Halkıma kötülük düşünürse,
Yanmayan sert beddua var.

Halkım var yerde namıs var,
Saygılı dostlar tanıdık var.
At eğit o zaman kamçılöp,
Önümüzde bir çok yarış var.